

رفتار لوله جدار نازک در مهاربند کمانش تاب لوله در لوله

- عباس اکبرپور رشتی نیک قلب^۱، سید حسین عظیمی اسمرود^۲، محمد علی جعفری صحنه سرایی^۳
- ۱ - استادیار و عضو هیئت علمی گروه عمران - سازه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب
- ۲ - دانشجوی کارشناسی ارشد عمران - سازه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب
- ۳ - استادیار و عضو هیئت علمی گروه سازه، پژوهشگاه نیرو

St_h_azimi@azad.ac.ir

خلاصه

مهاربندهای همگرا در فشار دچار کمانش می‌شوند لذا استفاده از مهاربندهای کمانش تاب (ضد کمانش) به جای مهاربندهای همگرای معمولی رایج گردید که کارایی بسیار مناسب تر و چرخه‌های هیسترتیک پایدارتری داشت. هسته با فولاد نرمه جاری شونده و غلاف از یک یا ترکیبی از انواع مختلف پروفیلهای موجود انتخاب می‌شوند و مونتاژ آنها معمولاً زمان بر و هزینه بر است. در این تحقیق از دو لوله، یکی جدار نازک به عنوان هسته و دیگری با شاعع بزرگتر به عنوان غلاف برای مهاربند ضد کمانش استفاده شد که مهمترین هدف تحقیق، تعیین ضخامت بهینه برای لوله بیرونی و تعیین رفتار این مدل و کاهش زمان مونتاژ و کاهش جوشکاری می‌باشد. سه مدل از این نوع مهاربند کمانش تاب توسط نرم افزار اجزاء محدود آباکوس با دقت بالا تحلیل شد که دو مورد کمانش کلی داشتند و یک مورد کمانش کلی نداشت و مشخص گردید ضخامت بهینه لوله بیرونی (غلاف) به ضخامت لوله داخلی و میزان فشردنگی و جابجایی لوله داخلی وابسته است.

کلمات کلیدی: مهاربند کمانش ناپذیر، لوله در لوله، هیسترزیس، هسته، نرم افزار اجزاء محدود

۱- مقدمه

استفاده از فولاد نرمه با تنفس جاری شوندگی پایین در قسمت‌های مختلف ساختمان سابقاً برای کاهش جابجایی طبقات استفاده شده است و از قسمت پلاستیک فولاد پس از جاری شدن آن برای جذب و استهلاک انرژی زلزله و جلوگیری از تشدید حرکات ساختمان استفاده شده است. مهاربندهای همگرا در فشار دچار کمانش می‌شوند لذا استفاده از مهاربندهای کمانش تاب (ضد کمانش) به جای مهاربندهای همگرای معمولی رایج گردید که کارایی بسیار مناسب تر و چرخه‌های هیسترتیک پایدارتری داشت. مهاربندهای کمانش تاب دارای یک یا چند هسته جاری شونده و یک نگهدارنده (غلاف) جهت جلوگیری از کمانش کلی است. هسته با فولاد نرمه جاری شونده و غلاف از یک یا ترکیبی از انواع مختلف پروفیلهای موجود انتخاب می‌شوند و مونتاژ آنها معمولاً زمان بر و هزینه بر است.

از صد سال پیش که صنعتی سازی و چندطبقه سازی آغاز شد رفتار سازه در هنگام زلزله و میزان مقاومت و میزان خرابی اعضای مختلف سازه جزء مهمترین دغدغه‌های پژوهشگران رشته عمران بوده است. در صد سال اخیر با وقوع چند زلزله شدید در کشورهای مختلف و مشاهده آثار خرابی‌ها، روش‌های مختلفی برای جلوگیری از تشدید و جابجایی سازه مطرح گردید. در ساختمانها افزایش ضخامت و ابعاد تیر و ستون غیر اقتصادی می‌باشد لذا مهاربندیهای همگرا و واگرا در ساختمان استفاده گردید. مهاربندیهای همگرا و واگرا معمولی به علت لاغر بودن در فشار دچار کمانش می‌شوند و پس از کشش، دوباره به طول اولیه برگردند لذا در زمان زلزله انرژی زیادی جذب نمی‌کنند و رفتار هیسترتیک مطلوب و کارایی ندارند. برای رفع این مشکلات و بهبود رفتار هیسترتیک از مهاربند کمانش تاب (کمانش ناپذیر) استفاده گردید.

مهاربند کمانش تاب شامل هسته و غلاف می‌باشد. هسته، فولاد جاری شونده با تنفس جاری شدن پایین ساخته می‌شود و با ورود به مرحله پلاستیک در فشار و کشش، وظیفه جذب و مستهلك کردن انرژی وارد به سازه در حین زلزله را بر عهده دارد. غلاف به عنوان سیستم جلوگیری از کمانش می‌باشد. غلاف با محاط کردن هسته مانع جابجایی جانبی و کمانش هسته شده و فقط امکان فشرده شدن و کشیده شدن هسته در جهت طولی به هسته را می‌دهد. این نوع مهاربندها رفتار یکسانی در مقابله با فشار و کشش داشته و می‌توانند به عنوان مستهلك کننده مورد استفاده قرار بگیرند. مبنای اصلی عملکرد این میراگر، جلوگیری از وقوع کمانش هسته فولادی به منظور امکان وقوع پدیده تسليم فشاری در آن و در